

DESIDERIO DESIDERAVI

CARTA APOSTÒLICA DEL *PAPA FRANCESC*

Ars celebrandi

48. Una manera de custodiar i de créixer en la comprensió vital dels símbols de la Litúrgia és, certament, cuidar l'art de celebrar. Aquesta expressió també és objecte de diferents interpretacions. S'entén més clarament tenint en compte el sentit teològic de la Litúrgia descrit en el número 7 de la *Sacrosanctum Concilium*, al qual ens hem referit diverses vegades. L'*ars celebrandi* no es pot reduir a la mera observança d'un aparell de rúbriques, ni tampoc es pot pensar en una fantasiosa –a vegades salvatge– creativitat sense regles. El ritu és en si mateix una norma, i la norma mai no és un fi en si mateixa, sinó que sempre està al servei de la realitat superior que vol custodiar.

49. Com qualsevol altre art, requereix diferents coneixements.

En primer lloc, la comprensió del dinamisme que descriu la Litúrgia. El moment de l'acció celebrativa és el lloc on, a través del memorial, es fa present el misteri pasqual perquè els batejats, en virtut de la seva participació, puguin experimentar-lo en la seva vida: sense aquesta comprensió, es cau fàcilment en l'«exteriorisme» (més o menys refinat) i en el rubricisme (més o menys rígid).

49. Cal, doncs, conèixer com l'Esperit Sant actua en cada celebració: l'art de celebrar ha d'estar en sintonia amb l'acció de l'Esperit. Només així es lliurarà dels subjectivismes, que són el resultat de la prevalença de les sensibilitats individuals, i dels culturalismes, que són incorporacions sense criteri d'elements culturals, que no tenen res a veure amb un procés correcte d'inculturació.

Per acabar, és necessari conèixer la dinàmica del llenguatge simbòlic, la seva peculiaritat, la seva eficàcia.■

(continuarà)

Diumenge, 5 de novembre de 2023. Núm. 728

DIUMENGE XXXI DE DURANT L'ANY

DAVANT EL JUDICI DE DÉU

Ales acaballes de l'any litúrgic, la paraula de Déu ens emmena vers la revisió de la pròpia vida. No podem oblidar que el judici final no és un judici col·lectiu, sinó un judici particular. Cada ú ha de respondre dels seus actes. Per això l'evangeli i també les altres lectures ens proposen aspectes de revisió. I no aspectes secundaris, sinó centrals. Jesús denuncia la hipocresia dels fariseus i dels mestres de la Llei. Els critica, sobretot, perquè “diuen i no fan”. Tot i que adverteix als qui els escolten: “Compliu i observeu tot el que us manen, però no feu com ells”.

Això ens ha de posar en guàrdia contra el gran defecte que tots podem tenir: Aparentar, parlar molt i fer poc o no fer res. També, Jesús, posa en relleu la gran responsabilitat dels qui hem rebut el ministeri de la Paraula i de la predicació. Massa vegades la nostra predicació pot quedar estèril perquè no l'acompanyem amb un estil de vida que vagi d'acord amb la Paraula que prediquem, amb el missatge que anunciem.

Un model a seguir és el de sant Pau. A la segona lectura d'avui, l'apòstol Pau ens ofería l'exemple del seu popi estil de viure: “No solament us volíem fer participar de la Bona Nova de Déu, sinó que us hauríem donat fins i tot les nostres pròpies vides”.

I també exhorta als seus oients a seguir els seus ensenyaments, demanant-los que tant de bo rebéssim la Paraula de Déu, l'acollíssim com allò que és de veritat: no paraula d'homes, sinó Paraula de Déu.

Acollida i venerada per l'Església com a paraula inspirada, revelada. És per això que a cada lectura aclamem "Paraula de Déu" i responem: "Us lloem, Senyor". I per això mateix després de la lectura evangèlica se'ns invita a acollir-la exclamant: "Paraula del Senyor" i ens hi adherim amb la nostra resposta: "Lloança a vós, oh Crist", reconeixent i afirmant així que és el mateix Crist qui ens ha parlat.

Que aquesta paraula proclamada i acollida per l'assemblea, treballi eficaçment en nosaltres, que hi hem cregut.

Resumint: Contra la hipocresia farisaica ens cal coherència evangèlica. Cal recordar que Déu veu l'interior, el cor, de cada ú. També ens cal revisar les actituds dels, diguem-ne, "professionals" de la paraula en l'Església, sense oblidar mai que de Mestre només ens tenim un que és el Crist.■

* * * * *

PREGAR PELS DIFUNTS

L'Església recorda tots els difunts i prega per ells. Vol que arreu de la terra ens recordem de les nostres persones estimades, dels qui han viscut la fe cristiana i de tots els qui han sortit d'aquest món, la fe dels quals només Déu ha conegut (cf. Pregària Eucarística IV). Vol que pensem en ells amb una mirada de fe. I, per tant, no com si haguessin deixat d'existir sinó com a germans nostres que viuen en una altra dimensió, inaccessible els nostres sentits corporals, però que continuen essent-nos properes. Nosaltres els estimem i ells ens estimen. I el fet de pregar per ells ja ens diu indirectament que els cristians creiem que continuen vivint i demanem que el Senyor els tingui en el seu regne de llum i de pau. Altrament, aquesta pregària per ells no tindria cap sentit, només seria un consol subjectiu per a nosaltres.

P. Josep M. Soler, abat de Montserrat

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30.

Feiners: 8'30 (*Celebració de la Paraula*)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 4: 18,30: Pels difunts de la Parròquia

Diumenge, 5: 12,00: Pel poble.

18,30: A Sant Narcís

Dilluns, 6: 18,30: Llorenç Roqueta

Dimarts, 7: 18,30: Per les vocacions

Dimecres, 8: 18,30: Pels difunts de la Parròquia

Dijous, 9: 18,30: Pere Ribas

Divendres, 10: 18,30: Intenció particular

Dissabte, 11: 18,30: Joan Juanola i Angelina Bohigas

Diumenge, 12: 12,00: Pel poble.

18,30: Mn. Emili Bohigas

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 – 18'25. Diumenges: 11'45 – 11'55 i 18'00 – 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 – 13'00 i de 17'00 – 18'00 i a hores convingudes.

COL·LECTA PER LES MISSIONS

A la Parròquia de Sant Daniel s'han recollit: 57,80 €. Moltes gràcies